

Митът за Едип – нова интерпретация

Григор Хар. Григоров

(Резюме)

В своята книга „Митът за раждането на героя“ (1909) психоаналитикът Ото Ранк открива в различни култури многобройни варианти на разказ, много близък по съдържание до Едиповия мит. Структурата на този повтарящ се сюжет е: осъден на смърт от своя баща царски син оцелява по чудесен начин, израства далеч от семейството си и пораснал се завръща в родния си град, убива своя баща и наследява престола му. Статията аргументира, че този сюжет възниква като разказ, имащ за цел да легитимира правото на съществуване на новообразувани общности, като представя техния водач за легитимен наследник на властта на групата, от която общността се е отделила. След драматургичната му обработка от древногръцките трагичи Едиповият сюжет получава нов смисъл – той започва да функционира като разказ за големия грешник.

Ключови думи: митът за Едип; мотивът за изоставеното дете; митове за произход; легитимационни наративи; родоначалник; големият грешник

Григор Хар. Григоров
Българска академия на науките
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
lapamed@gmail.com